

den i 1855—56 foretagne Ombygning af dets Tilskuerplads for mere end Halvdelen var bleven udført ved Hjælp af en det tilhørende Capital af 25,000 Rd. —, samtidigt bleve lagte over paa Theatret selv, og at som Følge deraf den i 1858—59 foretagne Ombygning af dets Scene og Foyer udelukkende blev udført for dets egen Regning, hvorved det fik en Gjæld til Sorø Academi paa 203,000 Rd.

Det andet Hovedpunkt i de trufne Forandringer er den ved Finantsloven for 1859—1860 tagne Bestemmelse, at Theatrets Indtægter og Udgifter ikke længere i det Enkelte skulde optages i og bevilges ved Finantslovene, men at de derimod skulde fastsættes i et af vedkommende Ministerium stadfæstet Budget, dog med Sagttagelse af de ved Finantslovene for visse Udgiftscontti bestemte Maximumbeløb. Disse Udgiftscontti vare: 1) Contten for de reglementerede Lønninger, 2) Jencoutoen, 3) den da endnu ikke ganske forsvundne Beneficentgødsjorellescontto, 4) Conttoen til Dækning af Theatrets og Capellens Entekassers Underbalance, 5) Conttoen for Communeskatterne og 6) Theaterbygningens Contto. Samtidigt blev Theatrets Regnskabsaar, som hidtil var faldet sammen med Finantsaarets, omlagt til Tiden fra 1ste Juli til 30te Juni, det saakaldte Theateraar.

Det tredje Hovedpunkt dreier sig om de Forandringer, som efterhaanden ere foregaaede med Lønningsbeløbene og navnlig med de saakaldte reglementerede Lønninger eller de egentlige Gager, der komme i Betragtning ved Pensionsberegning. Medens disse ved Finantslovene for 1850—51 og for de følgende Aar vare blevene bevilgede hver for sig, bleve de derimod fra 1856—57 af bevilgede som samlede Summer, over hvilke Regjeringen i Tilfælde af Vacance uden Rigsdagens særlige Samtykke frit har kunnet raade til nye Lønninger eller Lønningsforholdelser henholdsvis for Bestyrelsespersonalet, for det egentlige sceniske Personale og for Capelpersonalet, og fra 1862—63 ere de endog blevene staaede sammen til en eneste Sum, som Regjeringen ligeledes uden Rigsdagens særlige Samtykke ved Vacancer har kunnet frit fordele mellem

de forskellige Classer af Personalet. Men samtidigt med at man foretog denne Forandring, begyndte man derhos efterhaanden at nedsette det samlede Beløb, hvorover der saaledes kunde raades til kongelige Ansættelser eller til egentlige Gageforholdelser, idet det fastsattes, at en vis Brøkdeel af de ledigblivende reglementerede Lønninger skulde frastrives disses hele Beløb. Denne Bestemmelse gjaldt vel først kun om det egentlige sceniske Personales ledigblivende reglementerede Lønninger, men kom til fra 1859—60 at omfatte ogsaa Capelpersonalets og fra 1862—63 tillige Bestyrelsespersonalets reglementerede Lønninger. Den Brøkdeel, hvormed det samlede Beløb af reglementerede Lønninger saaledes efterhaanden skulde nedsettes, udgjorde fra 1856—57: $\frac{1}{3}$, formindskedes fra 1862—1863 til $\frac{1}{4}$, men forhøiedes fra 1866—67 atter til $\frac{1}{3}$ og ved Finantsloven for 1867—1868 yderligere til $\frac{2}{3}$ af de ledigblivende reglementerede Lønninger, hvilket den endnu udgjør.

Som det af de her fremhævede Punkter vil sees, er der, medens det ikke i 1851 lykkedes at faae Statskassens Forhold til Theatret ordnet ved særlig Lov paa det da foreslaaede Grundlag, dog siden den Tid uafbrudt fra den lovgivende Magts Side blevet arbejdet henimod det dengang opstillede Maal indenfor visse lovbestemte Grændser at overlade Theatrets Styrelse en større Raadighed end hidtil over dets Midler, men til Gjengjæld ogsaa at begrænse Statsens Tilskud til Theatret til en bestemt aarlig Sum, saa at alle andre Krav fra dets Side bortfaldd.

Trods de Bestræbelser, der i denne sidste Retning ere blevene udførelde, er det dog imidlertid langt fra, at det saaledes opstillede Maal er blevet naaet. Selv bortset fra de overordentlige Tilskud, som Statskassen gjentagne Gange, navnlig i 1858—59 og i 1863—1864, har maattet udrede til Theatret, har Statskassen nemlig maattet yde Theatret betydelige aarlige deels indirecte, deels directe Tilskud ved Siden af det aarlige Tilskud af 50,000 Rd., de første i Form af Pensioner til de fra Theatret afgaaede Personer og til Personalets Efterladte, de sidste i Form af